

РЕШЕНИЕ

№ 3406

гр. София, 03.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав, в публично заседание на 14.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4646** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 7, представлявано от управителя Г. Г., чрез Г. Р. – юрисконсулт, срещу Решение № Р – 141 / 32 – 805223 / 04.04.2024 г., с което се отказва освобождаване от мита и ДДС при реимпорт на върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 г., издаден от заместник – директор на Агенция „Митници“.

В жалбата е посочено, че Решение № Р – 141 / 32 – 805223 / 04.04.2024 г. е нищожно. Липсват доказателства за компетентност на издателя на решението. Той заема длъжността заместник – директор на Агенция „Митници“, а съгласно чл. 19, ал. 1 от Закона за митниците, решенията по прилагането на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ или от директорите на съответните териториални дирекции. На следващо място, в жалбата е посочено, че Решение № Р – 141 / 32 – 805223 / 04.04.2024 г. е незаконосъобразно и необосновано. Допуснати са съществени нарушения на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Производството е образувано с искане за издаване на решение по реда на чл. 19, ал. 2, т. 15 от ЗМ за освобождаване от вносни мита при реимпорт на върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 и от данък върху добавената стойност на

основание чл. 58, ал. 1, т. 17 от ЗДДС, изнесени по митнически декларации за временен износ с MRN 17BG005807AA380629, MRN 17BG005807AA348626, MRN 17BG005807AA348634, MRN 17BG005807AA348618, MRN 17BG005807AA317900, MRN 17BG005807AA317895. В жалбата е посочено, че административният орган не е разгледал в пълнота всички ангажирани писмени доказателства и обяснения, дадени своевременно. Органът не е извършил необходимите действия да събере и разгледа всички факти, които са от значение за издаване на правилно и законосъобразно решение. „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД е спечелил тръжна процедура, обявена от Европейската Общност чрез Офиса на организацията в Република К.. Сключен е договор № 2015 / 369 – 086 за изпълнение на проект с наименованието: „Депозит за отпадъци в К.“, адрес: Србовац, М., Република К.. Проектът е финансиран изцяло със средства от Програма IPA 2013 и е освободен от данък върху добавената стойност и всякакви други (преки или косвени) данъци, такси и мита. В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – заместник – директор на Агенция „Митници“, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт М. П.. Иска жалбата да се отхвърли като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмени бележки по съществото на спора.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща прокурор за участие в съдебното производство.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени доказателства, както и твърденията на страните, от фактическа страна намира за установено следното:

Административното производство е образувано по реда на чл. 22 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Производството е образувано по повод на подадено заявление рег. № 32 – 526192 / 22.08.2023 г. на Митническо бюро (МБ) С. – запад, от „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], - 1505, [улица], офис 7, представлявано от управителя Г. Г., до директора на ТД Митница С. за издаване на решение по реда на чл. 19, ал. 2, т. 15 от ЗМ за освобождаване от вносни мита при реимпорт на върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 и от данък върху добавената стойност (ДДС) на основание чл. 58, ал. 1, т. 17 от ЗДДС, изнесени по митнически декларации за временен износ с MRN 17BG005807AA380629, MRN 17BG005807AA348626, MRN 17BG005807AA348634, MRN 17BG005807AA348618, MRN 17BG005807AA317900, MRN 17BG005807AA317895.

В хода на административното производство дружеството е предоставило част от документите, които са били изискани от него. То посочва, че приемането на обекта в К. е било затруднено поради наличието на размирици между сръбско и албанско население. Органът установява извършен временен износ на стоки, в изпълнение на договор за строителни работи за външни действия № 2015 / 369 – 086 на ЕС, финансиран от бюджета на ЕС. На 11.08.2023 г. „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД подава в Митническа информационна система за внасяне (МИСВ) митническа декларация за реимпорт с едновременно допускане за свободно обращение и освобождаване за потребление на стоки с MRN 23BG005807226240R2, като в ЕД 1 / 10 „Режим“ декларира процедурен код „6123“, а в ЕД 6 / 8 „Описание на

стоките“ за стока № 1 „Багер стандартно окомплектоване с две кофи – 1 брой, V. ЕС 240 NLC, сериен № 03284, Engine – RG 38241U400068P, ЕАД – 17BG005807AA317900 – ПРИКЛЮЧЕНА НАПЪЛНО“ и за стока № 2 „Хидравличен чук за багер GLOBRAM RM – 1 БРОЙ, ЕАД – 17BG005807AA317895 – ПРИКЛЮЧВА НАПЪЛНО“.

Извършена е проверка на стоката и е съставен Протокол № 23BG5807M029837 от 12.08.2023 г., в който е констатирано, че стока № 1 отговаря на декларираното в митническа декларация MRN 23BG005807226240R2, а стока № 2 не съответства на декларираната в митническата декларация, тъй като е нанесена маркировка V. SE2400500, а не както е декларирано „Хидравличен чук за багер GLOBRAM RM – 1 БРОЙ“.

На 17.08.2023 г. „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД, подава в МИСВ митническа декларация за реимпорт с едновременно допускане за свободно обращение и освобождаване за потребление на стоки с MRN 23BG005807227097R8, КАТО В 1 / 10 „Режим“ декларира процедурен код „6123“, а в ЕД 6 / 8 „Описание на стоките“ за стока № 1 „Дизел генератор – 1 брой“, GREEN POWER. Type GP11 SH / PW – C, Сериен номер 143060 (Произведен 2012 г.), Нето 470 кг., ВРЪЩАНА СТОКА ПО ВРЕМЕНЕН ИЗНОС, ЗАКРИВАНЕ НА ВРЕМЕНЕН ИЗНОС – 19BG005807AA660701 / 17.01.2019, за стока № 2 „Въздушен компресор“ – 1 брой, COMPARE HOLMAN H37, Сериен № CO05784, ВРЪЩАНА СТОКА ПО ВРЕМЕНЕН ИЗНОС ЗАКРИВАНЕ НА ВРЕМЕНЕН ИЗНОС – 17BG005807AA348626 / 02.02.2017“, за стока № 3 „БУЛДОЗЕРЕН / ЧЕЛЕН ТОВАРАЧ- 1 БРОЙ, ОКОМПЛЕКТОВАН С ДВА БРОЯ КОФИ КЪМ НЕГО CUCUROVA 888, СЕРИЕН НОМЕР [банкова сметка] / РЕГ. № C06237, VIN – 228HC0150R, ВРЪЩАНА СТОКА ПО ВРЕМЕНЕН ИЗНОС ЗАКРИВАНЕ НА ВРЕМЕНЕН ИЗНОС – 17BG005807AA348634 / 02.02.2017“ и за стока № 4 „ХИДРАВЛИЧЕН ЧУК – 1 БРОЙ, ENDECO, Сериен № - 331424 / НЕТО – 350 кг./, ВРЪЩАНА СТОКА ПО ВРЕМЕНЕН ИЗНОС ЗАКРИВАНЕ НА ВРЕМЕНЕН ИЗНОС – 17BG005807AA348618 / 02.02.2017“.

В ЕД 2 / 1 „Опростена декларация / предходни документи“ на митническата декларация е деклариран MRN 23BG00570220529264. Видно от приложените към преписката документи е извършена проверка на стоката по митническа декларация за режим транзит MRN 23BG00570220529264 и е съставен Протокол № 23BG5807M030555 от 17.08.2023 г., в който е констатирано, че стоката отговаря на декларираното.

В мотивите на административния акт е посочено, че съюзните стоки, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, се поставят под режим износ, като се обхващат от митническа декларация, съгласно разпоредбата на чл. 158, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013. В митническата декларация за износ с процедурен код на режим 23 се декларира намерението за временно изнасяне на стоките и тяхното връщане в непроменено състояние. Стоките трябва така да се опишат в декларацията, че ако намерението за обратното им връщане се осъществи, да може по безспорен начин да се установи, че това са временно изнесените стоки, които трябва да отговарят на условията да бъдат признати за върнати стоки по смисъла на чл. 203 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013.

В оспорения административен акт е посочено, че при връщане в тригодишен срок на изнесени извън ЕС съюзни стоки, същите се освобождават от вносни мита по заявление на заинтересованото лице, ако са изпълнени условията за освобождаване

съобразно чл. 203, параграф 5 и параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013.

Към датата 22.08.2023 г. – датата на подаване на молбата от „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД, за изнесените стоки е изтекъл тригодишният срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013, съгласно който несъюзни стоки, които след като са били първоначално изнесени като съюзни стоки извън митническата територия на Съюза, са върнати в нея и декларирани за допускане за свободно обращение в рамките на срок от три години, се освобождават от вносни мита по заявление на заинтересованото лице.

В мотивите на административния акт е посочено, че съгласно чл. 203, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 при особени обстоятелства срокът от три години може да бъде продължен. За целта пред митническите органи трябва да бъде доказано, че са налице особени обстоятелства, които пречат да се спази тригодишният срок по параграф 1 от същата разпоредба.

На следващо място е посочено, че съобразно чл. 203, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 освобождаване от вносни мита се разрешава само за стоки, които са върнати в същото състояние, в което са били изнесени. В съответствие с чл. 203, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 освобождаването от вносни мита се основава на информация, която удостоверява, че условията за освобождаване са изпълнени.

Административният орган приема, че не е налице основание за удължаване на срока от три години и съответно за освобождаване от мита за върнатите стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013. Административният орган е преценил, че посочените от „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД причини, които са довели до удължаване на срока за изпълнение на обекта от дружеството не могат да се приемат като обстоятелства, които имат характер на особени по смисъла на чл. 203, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013.

Компетентният митнически орган е приел, че условията за освобождаване съобразно чл. 203, параграф 2 и параграф 5 не са изпълнени, тъй като наличието на особени обстоятелства е останало недоказано в хода на производството, а по отношение на стока № 2 от митническа декларация MRN 23BG005807226240R2, след извършена проверка е установено и несъответствие между декларираната и реално представената пред митническите органи стока.

С оспореното решение заместник – директорът на Агенция „Митници“ Г. А. е приел, че отказва освобождаване от мита и ДДС при реимпорт на върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 г., издаден от заместник – директор на Агенция „Митници“.

Недоволен от така постановеното решение, жалбоподателят „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], го оспорва пред състав на АССГ.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган. В хода на делото е представена Заповед № ЗАМ – 451 / 32 – 800692 от 01.04.2024 г. Заповедта е издадена на основание чл. 9, ал. 2, чл. 19, ал. 2, т. 2 – 15 от Закона за митниците и чл. 5, ал. 1, т. 17 от Устройствения правилник на Агенция „Митници“ от директора на Агенция „Митници“. В точка 14 от тази заповед (л. 64 от делото) е посочено, че заместник – директорът може да издава решение за освобождаване от мита при реимпорт на

върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013.

Съгласно чл. 19, ал. 2 от ЗМ, за целите на прилагане на чл. 22 от Регламент (ЕС) № 952/2013 директорът на Агенция "Митници" или оправомощено от него лице издава по заявления...15. (изм. - ДВ, бр. 24 от 2018 г.) решение за освобождаване от мита при реимпорт на върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. В съвкупност посоченото означава, че оспореното пред съда решение е издадено от компетентен орган.

По същество жалбата е основателна.

Съдът намира, че така издаденото решение е немотивирано. В него не са изложени подробни аргументи, защо административният орган приема, че не са налице обстоятелства за удължаване на срока от три години и съответно за освобождаване от мито за върнатите стоки след изтичането на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 г. Не са изложени мотиви защо посочените от жалбоподателя причини за удължаване на срока на обекта не могат да се квалифицират като обстоятелства, които имат характер на особени.

На следващо място трябва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК индивидуалният административен акт, ако е издаден в писмена форма, трябва да съдържа фактически и правни основания за издаването му. Това означава, че той трябва да е мотивиран. В обжалваното решение липсва ясно фактическо основание, което да е свързано с общо посоченото правно основание за издаване на акта. В решението не са изложени конкретни мотиви защо не се приема, че са налице особени обстоятелства. Такива мотиви са изложени едва в писмената защита, депозирана по предмета на делото. На първо място, едва в писмените бележки на ответника е посочено, че към момента на започване на пандемията от COVID – 19 (март 2020 г.), тригодишният срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 вече е бил изтекъл. Поради това пандемията не би могла да бъде особено обстоятелство. Срокът се удължава преди да е изтекъл. На второ място, в писмените бележки е посочено, че размириците в Република К., които са пречатили приемането на обекта за експлоатация, също касаят период, много след изтичането на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013. В обобщение тезата на ответника (за пръв път ясно изразена едва в писмените бележки представени след приключване на съдебното следствие) е, че твърдените от жалбоподателя обстоятелства са настъпили след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013.

По отношение на тези аргументи трябва да се посочи, че е недопустимо мотиви да се излагат за първи път едва след приключване на съдебното следствие. Така съдът няма как да упражни контрол върху акта, предмет на делото. От друга страна, жалбоподателят няма как да организира защитата си, доколкото той не знае какви са действителните мотиви на административния орган. Изискването за мотивировка и в двата случая представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, които законът е установил за защита на правата и правнозащитените интереси на гражданите и организациите - страни в административното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотиви се довеждат до знанието на страните съображенията, по които административният орган е издал или е отказал да издаде искания административен акт. Това подпомага страните в избора на защитните средства и въобще при изграждането на защитата им срещу такива актове.

От друга страна пък, наличието на мотиви улеснява контрола върху законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му пред по-горния административен орган и пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения, разкрива и възможности за контрол над случаите, в които въпросът е решен по целесъобразност, но са надхвърлени рамките на предоставената на административния орган оперативна самостоятелност. (в този смисъл Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ВС, ОСГК).

Внимателният прочит на разпоредбата на чл. 19, ал. 2, т. 15 от ЗМ води до извод, че заместник - директорът на Агенция „Митници“ взима решение за освобождаване от мита при реимпорт на върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Тоест той е компетентен да се произнесе и след като е изтекъл тригодишният срок. Именно в това се изразява компетентността на административния орган – заместник – директор на Агенция „Митници“. Тя е от вида „оперативна самостоятелност“. Ако се възприеме тълкуването на процесуалния представител на административния орган (така както е осъществено в писмените бележки) излиза, че за да се приемат за особени всички обстоятелства трябва да са започнали и приключили преди изтичане на тригодишния срок. Това обаче е хипотеза, която се урежда в чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Този текст гласи, че несъюзни стоки, които, след като са били първоначално изнесени като съюзни стоки извън митническата територия на съюза, са върнати в нея и декларирани за допускане за свободно обращение в рамките на срок от три години, се освобождават от вносни мита по заявление на заинтересованото лице. Тоест тук няма място от страна на административния орган да се извършва преценка по целесъобразност. Ако стоките са върнати в рамките на три години, то те се освобождават от вносни мита по заявление на заинтересованото лице. В този смисъл Регламентът никъде не поставя условие, особените обстоятелства да са настъпили в рамките на тригодишния срок. Жалбоподателят няма как да знае предварително колко ще продължи особеното обстоятелство, за да подаде заявление преди да изтече тригодишният срок. Нещо повече – ако особеното обстоятелство е започнало преди да изтече тригодишният срок, но е продължило след изтичането му – отново остава неясно как би се произнесъл административният орган.

Видно от доказателствата по делото (митнически декларации за временен износ), стоките, предмет на делото, са декларирани за износ през м. Февруари 2017 г. Съгласно действащата към този месец разпоредба на чл. 19, ал. 2, т. 15 от ЗМ, директорът на Агенция „Митници“ или оправомощено от него лице, издават по заявление „решение за продължаване на срок за реимпорт на върнати стоки“. Тази редакция на разпоредбата е създадена с ДВ, бр. 58 от 2016 г., т. е. тя е действала към датата на подаване на декларациите за временен износ. С ДВ, бр. 24 от 2018 г., разпоредбата е изменена, като има следното съдържание: директорът на Агенция „Митници“ или оправомощено от него лице издава по заявление решение за освобождаване от мита при реимпорт на върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Промените са осъществени с § 4 на Закона за изменение и допълнение на ЗМ. Параграф 4 гласи: „В чл. 19 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 2, т. 15 думите „продължаване на срока за реимпорт на върнати стоки“ се заменят с „освобождаване от мита при реимпорт на върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013“. Редакцията на разпоредбата е запазена в този вид и до

момента. Посоченото в писмените бележки на представителя на ответника – основен принцип в правото е, че един срок се удължава преди да е изтекъл – е тълкуване, което съответства на предходната редакция на разпоредбата на чл. 19, ал. 2, т. 15 от ЗМ. Към този момент (до промените от 2018 г.) органът е имал правомощие да издаде „решение за продължаване на срок за реимпорт на върнати стоки“. Към настоящия момент редакцията на разпоредбата води до извод, че органът трябва да реши дали да освободи стоката от мито при реимпорт или да не я освободи. Той не решава дали да удължи срока или да го възобнови. Новата редакция на чл. 19, ал. 2, т. 15 от ЗМ съответства на тълкуването, че органът трябва да прецени дали да освободи от мито стоки, които са „върнати“ след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Съгласно задължителната практика на ВАС, ако административният орган е оправомощен да реши въпроса по свободна преценка, необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересуваните граждани и организации, които пряко касаят решавания въпрос, и / или неизлагането на мотиви съставляват основания за отмяна на административния акт (в този смисъл Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по дело № ТР-4/2002 г. на Общото събрание на съдиите на ВАС). Когато действа в условията на оперативна самостоятелност, за органа е още по-наложително да изложи подробни мотиви, за да може съдът ефективно да упражни правомощието си по чл. 169 АПК.

Във връзка с това, съдът установи, че в хода на административното производство от страна на жалбоподателя е представено писмо. (л. 68 – 70 от делото) Писмото има характер на писмено обяснение от страна на участника (заявителя) в административното производство - „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД. Съгласно чл. 39 от АПК, фактите и обстоятелствата в производството по издаване на индивидуални административни актове се установяват и чрез обяснения на страните. Писмото на жалбоподателя е било адресирано до Т. Т. – директор на Дирекция „Митническа дейност и методология“ и е във връзка с подадено заявление с вх. № 32 – 526192 / 22.08.2023 г. Това писмо е отговор на искане на директор на Дирекция „Митническа дейност и методология“ с рег. № 32 – 671852 от 13.12.2023 г. Искането съдържа указания за предоставяне на допълнителна информация относно изпълнението на изискванията на чл. 203, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013, в това число да се представят документи в заверен за вярност вид и с точен превод на български език, съобразно изискванията на чл. 14 АПК. В изпълнение на дадените му указания „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД излага аргументи и прилага доказателства за изтеклия тригодишен срок, както и писмени доказателства, придружени със съответния точен превод на български език.

Писмото на „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД е с рег. № 32 – 696436 от дата 12.01.2024 г. В това на практика писмено обяснение на определени факти от значение за правилното решаване на въпроса по същество са изложени аргументи, че причина за забавянето на проекта е COVID – 19, размирици в Република К. и други. Към това писмено обяснение е било приложено Решение № Р – 338 / 32 – 249857 / 04.08.2021 г. на Директора на Агенция „Митници“. С него, по отношение на други стоки на дружеството, е било допуснато освобождаване от мита при реимпорт на върнати стоки. По тези аргументи в оспореното решение от страна на решаващия орган не е проведено задълбочено обсъждане. Нещо повече – в решението е посочено, че „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД е било уведомено, че предстои

издаване на неблагоприятен акт, но участникът в административното производство не е изразил становище в предоставения му срок. (л. 5 от оспорения акт) Липсата на становище вероятно се дължи на обстоятелството, че жалбоподателят вече е бил предоставил писмени обяснения, ведно с преведени документи на административния орган. Действително по делото се намира писмо, с което се иска официално писмено становище от „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД. То е с рег. № 32 – 718757 от 31.01.2024 г. и отново е издадено от директор на Дирекция „Митническа дейност и методология“. Предоставен е 30 – дневен срок за изразяване на становище (съобразно чл. 8, параграф 1 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015 / 2446 за допълнение на Регламент (ЕС) № 952 / 2013 на Европейския парламент и на Съвета). На практика тази покана да се изрази становище по определени факти до голяма степен съвпада с вече исканата информация от „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД от дата 13.12.2023 г. Независимо, че жалбоподателят е депозирал своите писмени обяснения на дата 12.01.2024 г. и формално не е изразил становище, съобразно дадената му на 31.01.2024 г. възможност, задължението на административния орган да обсъди обясненията на участниците в производството остава. В оспорения акт е посочено, че жалбоподателят на дата 12.01.2024 г. е предоставил допълнителна информация и документи. В рамките на един абзац накратко е пресъздадено обяснението на „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД. Липсва обаче обсъждане от органа на изложената аргументация от страна жалбоподателя, защо според последния са налице особени обстоятелства. Едва в писмените бележки, предоставени от ответника след приключване на съдебното следствие, се посочват по – конкретни мотиви (че тригодишният срок е бил изтекъл още преди да настъпи COVID – 19, че размириците в Република К., които са пречатили приемането на обекта за експлоатация, също касаят период, много след изтичането на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013).

Липсата на задълбочено обсъждане на писмените обяснения на „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], всъщност е довело и до съществено нарушение на производствените правила на АПК. Съгласно чл. 35 от АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Нарушението е от категорията на съществените. Това е така, защото ако не беше допуснато, административният орган вероятно би решил по друг начин поставения пред него въпрос по същество.

Оспореният акт съдържа и вътрешно противоречие. Административният орган е насочил своето внимание върху обстоятелството, че по отношение на стока № 2 от митническа декларация MRN 23BG005807226240R2, след извършена проверка е установено и несъответствие между декларираната и реално представената пред митническите органи стока. Посочено е, че стока № 2 не съответства на декларираната в митническата декларация, тъй като е нанесена маркировка V. SE2400500, а не както е декларирано „Хидравличен чук за багер GLOBRAM RM – 1 БРОЙ“. Във връзка с това решаващият орган приема, че за посочената стока, освен че не е доказано изпълнение на изискването по чл. 203, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 – за особени обстоятелства, не е доказано и изискването по чл. 203, параграф 5 от същия регламент, съгласно който освобождаване от вносни мита се

разрешава само за стоки, които са върнати в същото състояние, в което са били изнесени.

Посоченото дотук води до извод, че не е ясна волята на административния орган. Дали той отказва освобождаване от мито и ДДС, защото по отношение на тригодишния срок няма „особени обстоятелства“ или отказва, защото стоката не съответства на декларираната в митническата декларация. В последната хипотеза се касае за стоки, които не могат да са определят като „върнати“ по смисъла на чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013. Ако стоката не притежава качеството „върната“, изобщо не може да се поставя въпросът за това, налице ли са „особени обстоятелства“ и изтекъл ли е тригодишният срок. От доказателствата по делото не се установява заявителят „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД да е бил уведомен от решаващия орган с писмото от дата 31.01.2024 г., че доколкото между декларираната и проверената стока (хидравличен чук) е установена разлика, то това би послужило като основание за издаването на неблагоприятен административен акт (отказ). Не се установява установената разлика в стоките да е посочена и в писмото до жалбоподателя от дата 13.12.2023 г. Липсва доказателства, че са положени усилия да се установи на какво се дължи това несъответствие. В жалбата до съда се изложени твърдения, че несъответствието между декларираното и внесеното от дружеството – жалбоподател се дължи на грешка. Посочено е, че дружеството своевременно е поправило тази грешка, като е представило съответни документи, но това не е отчетено от решаващия орган.

При съобразяване на тези обстоятелства следва извод за незаконосъобразност на обжалваното решение на основание чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, вр. чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Р – 141 / 32 – 805223 / 04.04.2024 г., с което се отказва освобождаване от мита и ДДС при реимпорт на върнати стоки след изтичане на тригодишния срок по чл. 203, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 г., на „Строително – предприемачески холдинг“ ЕООД, при деклариране за реимпорт с едновременно допускане за свободно обращение и освобождаване за потребление на стоки по митнически декларации MRN 23BG005807226240R2 и MRN23BG005807227097R8, издадено от заместник – директор на Агенция „Митници“.

ВРЪЩА делото като административна преписка на заместник – директор на Агенция „Митници“ за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, като на основание чл. 174 от АПК определя 30 – дневен срок за постановяване на решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК